

staar under dansk Ret. Ved kongelig Anordning vil Grænsen blive dragen imellem Forseelser, der henhøre under Kommuneraadenes Omraade, og Forbrydelser, der henhøre under den blandede Domstol, og herunder vil der ogsaa blive givet nærmere Strafferetsregler. Men om dette Omraade vil der naturligvis først blive ført indgaaende Forhandlinger.

Forslagets andet Hovedformaal er, som jeg omtalte, at udskille Monopolhandelen, som Staten driver og vedblivende paa Grund af Befolkningens hele Udvikling maa drive, under en speciel merkantil Ledelse. Dette mener jeg er nødvendigt baade af Hensyn til, at hele den administrative Virksomhed er i stærk Udvikling, og ogsaa fordi Handelsvirksomheden maa kræve en særlig merkantilt uddannet Mand som Leder, for at den kan blive dreven paa rette Maade, og man særlig i Grønlandernes Interesse kan faa det mest mulige ud deraf. I Folketinget har man foreslaaet, at Virksomheden inden 3 Aar skulde være fuldkommen adskilt, saaledes at hele Handelsvirksomheden baade her i Landet og i Grønland inden 3 Aar skulde være inde under den ny Handelschef, og det har jeg ment at kunne tiltræde, da jeg haaber, at de 3 Aar ville vise sig at være en tilstrækkelig Overgangstid.

Jeg har i sin Tid nedsat et Handelsudvalg for at overveje forskellige Spørgsmaal med Hensyn til den fremtidige Reformering af den grønlandske Handels Forhold, og dette Handelsudvalg har ogsaa meget bestemt udtalt sig for en saadan Adskillelse mellem Handel og Administration, som her er foreslaaet. Desuden har dette Udvalg, som har udført et betydeligt og interesseret Arbejde, foreslaaet en Række Forandringer, navnlig ogsaa med Hensyn til Taksterne, og disse Forandringer ville blive nærmere prøvede og overvejede under Hensyn til hele den grønlandske Befolknings Forhold. Det er naturligt, at jeg, særlig for at kunne overveje disse Forslag fra de handelskyndige paa rette Maade, ønsker snarest muligt at faa en merkantil Handelschef i Spidsen for Handelens Anliggender. Imidlertid fremhæver ogsaa dette Handelsudvalg, at det, som det foreslaar, er et Maal for hele Udviklingen, et Maal, som man skal bestræbe sig for at naa, medens det ogsaa finder, at der bør være en vis rimelig Overgangstid, inden man naar hertil. Og selv om det skulde vise sig ved nærmere Prøvelse, at det vilde være fuldt ud rigtigt at gaa til, hvad Handelsudvalget mener, anser jeg det dog for givet, at det

er rigtigt at have en længere Overgangstid, før man kan naa dertil.

Folketinget har vedtaget Forslaget med de af mig nævnte ret uvæsentlige Ændringer og derhos en Bestemmelse om, at Forslaget skal forelægges til Revision 10 Aar efter, at de første Landsraadsvalg have været afholdte. Det har jeg ment at kunne tiltræde, da jeg antager, at man paa det Tidspunkt vil have saadanne Erfaringer og Udtalelser gennem Landsraadene, at man kan gaa til en Bedømmelse af, hvorledes disse Forslag have virket. Det er min Overbevisning efter de Forhandlinger, jeg i Sommer havde med en større Del af de grønlandske Forstandere, at hele denne Ordning vil blive modtagen med Forstaaelse og Sympati af Grønlanderne, og at disse ogsaa i Virkeligheden ville finde det rimeligt, at jeg har foreslaaet at gaa saa varsomt frem her, som jeg har. Det andet Ting har sluttelig enstemmigt vedtaget Forslaget, og jeg tillader mig nu at anbefale det til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Tolderlund: Ja, naar den højtærede Minister anmoder om, at Sagen nyder hurtig Fremme her i Tinget, saa at man kan føre den igennem i denne Samling, vil dette kun kunne ske ved, at man tager Lovforslaget uforandret, som det foreligger fra Folketinget. Forslaget er først kommet herop for nogle faa Dage siden og er jo ret omfattende. Jeg vil dermed ikke rette nogen Anke imod Folketinget, fordi det er kommet saa sent. Det er nemlig først forelagt i Folketinget i Midten af Februar, Betænkningen er afgiven midt i April, og jeg kunde ikke tænke mig, at der kunde arbejdes hurtigere dermed. Men Faktum er dog dette, at dette Ting kun faar en meget knap Frist til at behandle et saa omfattende Forslag, idet man kan forudsætte, at Samlingen snart maa være ved sin Slutning. Jeg har altsaa i Øjeblikket kun kunnet søge at danne mig en Mening om hele Forholdet, dels paa Grundlag af den Betænkning, som den i 1906 nedsatte Kommission har afgivet, dels gennem de Forhandlinger, som ere førte i det andet Ting, og endelig paa Grundlag af den Betænkning, som er afgiven af det der nedsatte Udvalg. Det andet Ting har haft en Fordel, som vi ikke have her — vi kunde mulig have haft den gennem det ærede 4de kongevalgte Medlem (Carstensen), jeg ved det ikke, han er ikke til Stede her i Dag —, det andet Ting har nemlig blandt sine Udvalgsmedlemmer haft